

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 19. april 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

U nastavku dokaznog postupka, saslušani su svedoci Milovan Miladinović i Milivoj Vukić. Pre početka saslušanja, sudija Krstajić ih je upozorio na prava i dužnosti svedoka.

Svedok Milovan Miladinović je na početku rekao da je u jesen 1991. godine pripadao Lakom divizionu PVO i da je njegova jedinica u novembru 1991. godine došla u Negoslavce. Svedok je istakao da ne zna tačno kada su prestale borbe u Vukovaru i dodao da je jedna jedinica, odnosno jedna baterija prebačena na Ovčaru. Po njegovim rečima, on je na Ovčari bio zajedno sa Janom Marčekom, komadantom divizionu. Tamo su bili smešteni u jednoj zidanoj kući, levo, prema Svinjarevcima. Na pitanje, da li je video nešto karakteristično tih dana, svedok je rekao da je video jedan broj ljudi, koji su se predali. Po njegovim rečima, on je video kada su ti ljudi dovoženi autobusima, kolima i kamionima. Miladinović je rekao da je na jednom obližnjem platou video da su teritorijalci, ili ne zna ko, ispitivali te ljude gde će ko ići, a da su neki od njih odgovarali da će ići u druge delove Republike Hrvatske, dok su se neki izjasnili da žele ići u Srbiju. Posle 2 – 3 dana svedok je video par autobusa punih ljudi koji su želeli ići u druge delove Republike Hrvatske, koje hrvatska strana nije prihvatila i koji su ponovo vraćeni na taj obližnji plato na Ovčari. Rekao je da je zapamtio jednu ženu koja je tražila pomoć lekara, pošto joj je dete alergično na penicilin. Za tu grupu ljudi, svedok je rekao da su prespavali u autobusima, a idućeg jutra su dobili doručak, nakon čega su oko 7 ili 8 sati ujutro otišli prema hrvatskoj teritoriji. U nastavku svedočenja, Miladinović je istakao da se seća dva autobusa puna ljudi, koji su došli u poslepodnevnim satima. Po njegovim rečima, ti ljudi su smešteni u hangar preko puta, koji je bio udaljen 100 – 200 metara od njihovog položaja. Svedok nije mogao da se seti da li su autobusi bili vojni ili civilni. Rekao je da su pored ljudi koji su izlazile iz autobusa, bile osobe u nestandardnim uniformama, koji su ih usmeravali da uđu u hangar. Svedok je rekao da u hangaru nije bio, da je došao najviše do 30 – 40 m od hangara, nije video puno. Rekao je da je video da su od ljudi, koji su ulazili u hangar, uzimane isprave, da su iz džepova vadili stvari. Osobe, koje su pratile zarobljenike, bile su naoružane. Rekao je da je od te grupe zarobljenika, koji su dovoženi na Ovčaru, 3 – 4 bilo smešteno kod njih, rečeno je da sačekaju da će neko doći po njih. Jedan mladić je rekao da je vozio sanitet, jedna žena je bila, profesor, jedan čovjek iz bolnice, koji je rekao da mu je sin u JNA. Svedok je rekao da je primetio da troje ljudi ne rado komunicira sa tim mladićem i da su se pomalo odvojeno držali od njega. Rekao je da se videlo da su tih troje ljudi bili bolesni. Rekao je da su ti ljudi kod njih dovedeni poslije ručka, da se toga seća. Po te ljude je došao jedan teritorijalac, niži od njega, s bradom, i odvezao ih u Vukovar. Svedok je rekao da ih je Marček vratio kad je video ljude oko hangara. Na pitanje da li je poznavao komandanta Vojinovića, svedok je rekao da ga je poznavao, da nije video da li je on nekoga sprečio da ne tuku zarobljenike. Rekao je da ga je kratko video, možda na 5 do 10 minuta, kad su zarobljenici izlazili iz autobusa. Svedok je rekao da se seća da mu je neko rekao da je neko od pisara, njihovih vojnika, popisivao ljude u hangaru. Rekao je da je na njihovom

komandnom mestu, ujutro, na stolu, video taj spisak. Kad je, mesec dva kasnije, bio na vojnoj vježbi u Kragujevcu, pokušao je u arhivi njihove jedinice naći spisak ali ga nije našao. Svedok je rekao da se seća jedne scene, koja mu se urezala u pamćenje, a to je jedna žena koja je stajala u grupi civila koja se tu naglo našla. Čuo je jednu rečenicu koju je ta žena rekla osobi, koja je, po njegovom mišljenju, izašla iz autobusa: «Božo, gde će ti duša!» Svedok je rekao da je za streljanje čuo drugo jutro, da je odmah potom otišao kod Vojinovića u štab i tražio da njegove ljude maknu sa Ovčare. Kad se vratio već je Jan Marček pripremio vojsku za povlačenje. Svedok je rekao da je Jan Marček malo preterivao s disciplinom, da je rezervistima bilo najvažnije da «sačuvaju živu glavu».

Svedok Milivoj Vukić, poznat pod nadimkom „najstor Mile“, rekao je da niti u jesen 1991. godine, a niti kasnije nije bio na Ovčari, niti u Vukovaru.

Fond za humanitarno pravo